

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 13 czerwca 2022 r. – GC i in./Croce Rossa Italiana i in.**

(Sprawa C-389/22)

(2023/C 35/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: GC i in.

Druga strona postępowania: Croce Rossa Italiana, Ministero della Difesa, Ministero della Salute, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei ministri

Pytania prejudycjalne

- 1) [Czy] w celu uznania odstępstwa od obowiązku wystąpienia z odesłaniem prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE, który to obowiązek spoczywa na sędzie orzekającym w ostatniej instancji, [...] „przekonanie, że taka sama oczywistość zachodziłaby również w opinii sądów innych państw członkowskich i Trybunału Sprawiedliwości” [w rozumieniu wyroku z dnia 6 października 1982 r., Cilfit i in., 238/81] [...], powinno zostać stwierdzone w sensie subiektywnym, podając uzasadnienie dla możliwej wykładni, jakiej mogłyby dokonać w odniesieniu do tej samej kwestii sądy innych państw członkowskich i Trybunał Sprawiedliwości w przypadku, gdyby rozpatrywały one tę samą kwestię?
- 2) [Czy] [...] w celu uniknięcia probatio diabolica (wymogu prawnego przedstawienia dowodów niemożliwych do uzyskania) i umożliwienia spełnienia wskazanych przez Trybunał Sprawiedliwości okoliczności uzasadniających odstępstwo od obowiązku wystąpienia z odesłaniem prejudycjalnym wystarczające jest stwierdzenie, że powstałe w ramach postępowania krajowego pytanie prejudycjalne (dotyczące wykładni i prawidłowego stosowania przepisu prawa europejskiego mającego znaczenie w konkretnej sprawie) jest oczywiście bezzasadne, wykluczając istnienie racjonalnych wątpliwości w tym względzie, biorąc pod uwagę, w aspekcie czysto obiektywnym – bez badania konkretnego podejścia w zakresie wykładni, jakie mogłyby przyjąć różne sądy – terminologię i znaczenie prawa [Unii], jakie można przypisać słowom składającym się na przepis prawa europejskiego (mający znaczenie w niniejszej sprawie), ramy prawne Unii, w jakie przepis ten się wpisuje, oraz cele ochrony leżące u jego podstaw, zważywszy na stan rozwoju prawa europejskiego w chwili, w której stosowany jest przepis mający znaczenie w ramach postępowania krajowego?
- 3) [Czy] w celu ochrony wartości konstytucyjnych i europejskich, jakimi są niezawisłość sędziego i rozsądny czas trwania postępowania, możliwe jest dokonanie wykładni art. 267 TFUE w ten sposób, że wyklucza on, aby sędzia krajowego sądu najwyższego, który rozpatrzył i oddalił wniosek o wystąpienie z odesłaniem prejudycjalnym w przedmiocie wykładni prawa Unii Europejskiej, podlegał automatycznie lub na wniosek strony wnoszącej środek prawny postępowaniu w przedmiocie odpowiedzialności cywilnej i dyscyplinarnej?
- 4) [Czy] art. 1626, 1653, 1668 i 1669 decreto legislativo 15 marzo 2010, n. 66 (dekretu ustawodawczego nr 66 z dnia 15 marca 2010 r.), które przewidują istnienie stosunku służbowego w administracji publicznej, który może być wielokrotnie przedłużany i odnawiany na przestrzeni dziesięcioleci bez przerwania ciągłości, są zgodne z dyrektywą 1999/70/WE ⁽¹⁾ i z zasadą uzasadnionych oczekiwań?
- 5) [Czy] art. 5 i 6 decreto legislativo n. 178/2012 (dekretu ustawodawczego nr 178/2012) są zgodne z dyrektywą 1999/70/WE i z zasadą niedyskryminacji w zakresie, w jakim ustanawiają odmienne traktowanie personelu zatrudnionego w ramach służby ciągłej (to znaczy na czas nieokreślony) i personelu zatrudnionego w ramach służby terminowej (to znaczy na czas określony), przy braku przepisów prawnych zapewniających pracownikom zatrudnionym w ramach służby terminowej możliwość zachowania stosunku pracy w następstwie reorganizacji instytucji, której są członkami?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43)